

[Arbejds- og socialministeren.]

ler, men også ved at give dem muligheder for at dygtiggøre sig, så de i videst muligt omfang kan tilfredstille arbejdsmarkedets krav og derved skaffe sig bedre arbejdsmuligheder.

Som et led i disse bestræbelser har regeringen allerede i slutningen af finansåret 1950—51 forsøgsvis efter forhandling med Dansk Arbejdsmands Forbund og Dansk Arbejdsgiverforening oprettet en række arbejdstekniske kurser af tre ugers varighed for ledige arbejdsmænd. Kurserne har været afholdt på tre skoler i Jylland, og kurserne har omfattet forskalling, jernbinding, afstivning og dræning samt motorpansning og traktorføring. Deltagerne får eventuelle rejseudgifter refunderet og oppebærer normal understøttelse i kursuserioden. Endvidere er forsørgere, der må opretholde sædvanlig husholdning på hjemstedet, fritaget for at betale for kosten på skolen. Disse kurser, hvori der indtil oktober 1952 har deltaget ialt 947 arbejdsmænd, vil blive fortsat den kommende vinter og sandsynligvis udvidet dels med fire nye tilsvarende kurser andre steder i landet, dels med et kursus for murerarbejdsmænd. For faglærte arbejdere vil der, ligesom det har været tilfældet de foregående år, fremdeles være mulighed for at benytte en ledighedsperiode til at deltage i de med støtte af arbejdsløshedsfonden oprettede faglige kurser, og endelig kan de unge ugiftede arbejdsmænd mellem 18 og 25 år benytte en ledighedsperiode til at dygtiggøre sig på de arbejdstekniske ungdomsskoler, hvor undervisningen nu er mere praktisk præget end tidligere.

I denne forbindelse vil jeg gerne fremhæve, at regeringen naturligvis på lang sigt tilstræber at anlægge en positiv beskæftigelsespolitik baseret på en udbygning af det almindelige produktive erhvervsliv, idet man jævnsides med arbejdet med at organisere og udbygge produktionsapparatet så rationelt som muligt, blandt andet gennem støtte ved arbejdet i produktivitetsudvalget og anvendelsen af Marshalllånemidlerne, udfolder bestræbelser for fremover at sikre, at den tilstedeværende arbejdskraft i videst mulig udstrækning udnyttes indenfor produktionslivet.

Der opstår naturligvis i forbindelse med en sådan beskæftigelsespolitik en række problemer, som det vil være naturligt at løse i direkte samarbejde med blandt andre ar-

bejdsmarkedets organisationer, og regeringen har derfor også tilstræbt et positivt samarbejde med den under arbejds- og socialministeriet nedsatte arbejdsmarkedskommission, hvori blandt andet arbejdsmarkedets parter er repræsenteret. Kommissionen har bl. a. til opgave i industrien at foretage en undersøgelse af, i hvilket omfang der indenfor de enkelte industrigrene måtte være muligheder for udvidelser eller for anvendelse af yderligere arbejdskraft.

Forsåvidt angår spørgsmålet om sæsonudjævning arbejder kommissionen for tiden med en betænkning, der formentlig, bl. a. på baggrund af de af arbejds- og socialministeriet og boligministeriet henholdsvis for anlægs- og byggearbejder udførte vinterforsøg, vil vise, at det uden større vanskeligheder hverken af økonomisk eller teknisk art vil være muligt på de nævnte områder at tilvejebringe en væsentlig udjævning af sæsonsvingninger.

Også spørgsmålet om arbejdskraftens bevægelighed på arbejdsmarkedet har været taget op til behandling i kommissionen, der har afgivet en foreløbig betænkning herom, og de af kommissionen stillede forslag behandles nu af de forskellige styrelser. Jeg kan i denne forbindelse nævne, at De samvirkende Fagforbund og Dansk Arbejdsgiverforening på kommissionens foranledning har udformet en fælles udtalelse, hvori det anbefales underorganisationerne eventuelt at træffe supplerende reguleringsaftaler, der måtte kunne bidrage til, at produktionen ikke hemmes ved mangel på arbejdskraft. Endvidere har regeringen for at fremme mulighederne for ekstraordinær uddannelse, hvor der måtte være behov herfor, givet De samvirkende Fagforbund og Dansk Arbejdsgiverforening tilsagn om, forsåvidt det drejer sig om produktion af samfundsvigtig betydning, at tage spørgsmålet om arten og omfanget af en eventuel statsstøtte op til velvillig overvejelse.

Bevægelighedsproblemet er naturligvis af største betydning i en situation med mangel på arbejdskraft. I denne forbindelse vil jeg nævne, at regeringen, som det vil være det høje ting bekendt, har besluttet at nedsætte en kommission til behandling af de mange spørgsmål, som skal løses i forbindelse med lærlingeuddannelsen. Som noget, der vel er af mindre beskæftigelsesmæssig betydning, men af største sociale vigtighed, vil jeg nævne at regeringen vil tage spørgsmålet om de